

Подсъдимият е предаден за това, че на 07.02.2023 г., в гр. Н. П без надлежно разрешително по Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, държал в себе си високорискови наркотични вещества – марихуана (индийски коноп, канабис), с нетно тегло 0,60 грама, със съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол – 22,8% на стойност 3,60 лв., като случаят е маловажен, с което извършил престъпление по чл. 354а, ал. 5 вр. ал. 3, пр.2, т. 1 от НК.

Подсъдимият се признава за виновен и съжалява за извършеното от него, но счита, че не следва да бъде наказван, тъй като притежаваното наркотично вещество е за лична употреба.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следната фактическа обстановка:

На 07.02.2023 г. подсъдимият заедно със свой приятел св. Н.Г.З. бил в гр. В. с управляван от св. З. автомобил марка „****” с рег. № ***, собственост на майката на подсъдимия ***.

От гр. В. подсъдимият купил от непознато лице марихуана.

На връщане от гр. В., св. З. управлявал лекия автомобил, когато бил спрял за случайна проверка от полицейските служители при РУ н К. Б., Е. И. и К.К., близо до бензиностанция „Петрол” в гр. н. Полицейските служители попитали лицата в автомобила дали някой от тях държи забранени от закона вещества, при което подс. Ю. отговорил, че притежава такива. На мястото бил повикан и дежурния служител В. В., който продължил работата с подсъдимия. Извършен му би личен обиск по ЗМВР и са иззети от св. В. намиращите се във вътрешния ляв джоб на якето на подсъдимия две глави с неправилна форма, суха зелена тревиста маса.

При проверката на автомобила и самия водач Николай З. не са били намерени забранени вещества.

Подсъдимият бил задържан със Заповед № 307зз-14/07.02.2023 г. на РУ на и отведен от полицейските служители в РУ Н. П където с протокол за доброволно предаване е предадено от св. В. иззетата тревна маса.

Предадената листна маса е изпратена за химически анализ.

От изготвената по делото химическа експертиза, съгласно Протокол № 33/09.02.2023 г. от НТЛ при ОД МВР ш е установено, че предаденото количество тревна маса е части от растението Херба канабис индика сатива (марихуана), с тегло от 0,60 грама, за което е доказано наличието на канабиноиди, и конкретно на високо съдържание на активен компонент **тетрахидроканабинол**, конкретно 22,8%.

Съгласно § 1, т.11 от ДР към Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите „Наркотично вещество“ е всяко упойващо и психотропно вещество, включено в списъците по чл. 3, ал. 2, т. 1, 2 и 3. Във връзка с приложението на чл. 3 от закона е и издадената Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични, обн., ДВ, бр. 87 от 4.11.2011 г., в сила от 10.11.2011 г., и утвърдения съгл. чл. 3, т.1 от нея Списък I на растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина. В приложение № 1 към наредбата е посочено и марихуана.

Стойността на количеството активно вещество, съгласно Приложение № 2 на ПМС

№ 23/1998г., така както е определена в протокол за оценка на наркотични вещества от 10.02.2023 г., е 3,60 лв.

След извършване на химическия анализ на иззетата тревна маса, същата е изпратена в запечатан плик и протокола за анализ, на ЦМУ гр. с., отдел „МРР-НОП“.

От гореизложеното се установява по несъмнен начин, че подсъдимият е държал в себе си високорисково наркотично вещество – марихуана, което макар и с ниско тегло - 0,60 грама и на ниска стойност от 3,60 лв. е забранено от закона. Държането на наркотичното вещество е доказано по несъмнен начин, доколкото тревната маса се е намирала във вътрешния ляв джоб на зимното яке, облечено от самия подсъдим, което се установява от показанията на св. В. и се признава от самия подсъдим.

Поради малкото количество на държаната от подсъдимия дрога, и нейната ниска стойност, деянието което е извършено от подсъдимия е маловажно по смисъла на чл. 93, т. 9 НК. Законът не допуска притежаването и държането на високорискови наркотични вещества, поради което е прието като съставомерно деяние и това, което представлява маловажен случай, какъвто е настоящия.

По своите обективни признаци деянието представлява престъпление по чл. 354а, ал. 5 вр. ал. 3, пр.2, т. 1 от НК.

Съдът приема, че извършеното от подсъдимия, макар стойността на наркотичното вещество да е ниска, само 3,60 лв., е съставомерно.

За разлика от посоченото от защитата на подсъдимия Решение № 78 от 9.06.2017 г. на ВКС по н. д. № 134/2017 г., II н. о., НК, в което е посочено, че „криминализирайки държането на високорискови наркотични вещества без съответното разрешение, законодателят е имал предвид проявите, при които вероятността от настъпването на вредоносен ефект върху правно защитените блага е висока. А конкретният случай не е такъв. Държането на 0,95 гр. марихуана, дори и в съчетание с факта на осъществено около година преди това държане на 0,47 грама от същото по вид вещество, не разкрива присъщото на престъпленията по чл. 354а, ал. 1 - 5 НК ниво на обществена опасност. То носи твърде нисък потенциал за увреждане на правно защитените с посочената норма социални блага - човешко здраве, обществен морал, сигурност. Няма никакво специфично съчетание на елементи на деянието или специфика в обстоятелствата, при които е извършено то, които да налагат друг извод за степента на неговата укоримост и да оправдаят използването на санкционните механизми на наказателното право спрямо подсъдимия“, в други решения като това по Решение № 3 от 29.07.2022 г. на ВКС по н. д. № 1019/2021 г., III н. о., НК, и по Решение № 79 от 3.06.2021 г. на ВКС по н. д. № 131/2021 г., II н. о., НК, като в последното ясно се сочи, че извършеното от подсъдимия Х. деяние **покрива признаците на състава по чл. 354а, ал. 5 от НК**. В решението е отчетено, че предметът на престъплението е в **незначително количество и на много ниска стойност**. Касае се за общо 0.56 гр. марихуана на **стойност 3. 37 лв.** и за вещество, представляващо смес от амфетамин и кофеин на стойност 11. 40 лв. Изпълнен е един от критериите за определяне на престъплението като "маловажен случай", визиран в нормата на чл. 93, т. 9 от НК, а именно незначителността на вредните последици. Липсват данни и не е налице обвинение за разпространение на наркотични вещества, което сочи на държането им за лична употреба и риск от засягане на здравето само на касатора“.

Намереното в подсъдимия по настоящето дело наркотично вещество е с по – малко тегло и активно вещество от посоченото в цитираното решение.

Съдът приема, че деянието от субективна страна е извършено умишлено и това се доказва по несъмнен начин от дадените от подсъдимия обяснения, че е купил дрогата от гр.

В. за да я ползва за лични цели, тъй като искал вечерта да ходи на дискотека **и да се забавлява**. Подсъдимият е лице, което е било вече осъждано за това, че е управлявал МПС под въздействието на наркотични вещества, за което му е било наложено наказание по НОХД № ***/2019 г. на РС Н. П от лишаване от свобода от 3 месеца, отложено за изпитателен срок от 3 години, за което той е реабилитиран, три месеца, преди извършване на настоящето престъпление. Това обаче, е и ясно доказателство, че подсъдимият е бил наясно с нормативните забрани относно държането на наркотични вещества, както и че законът не допуска никаква толерантност към притежаването, държането и още повече управлението на МПС под въздействие на такива.

Всичко това потвърждава наличието на пряк умисъл от страна на подсъдимия при извършване на престъплението.

Когато законът е предвидил снизходителни квалифицирани състави на престъпление, поради тяхната по – ниска обществена опасност, квалифицирайки ги като маловажни, то държането и най – незначителните количества наркотични вещества е съставомерно и извършителя на квалифицирано маловажно престъпление, е наказателно отговорен за това деяние.

Причините за извършване на престъплението са ниската правна култура и липса на нужното превантивно въздействие на предишното осъждане спрямо поведението и отношението на подсъдимия към наркотиците. Липсата на самокритичност и самодисциплина от страна на подсъдимия, както и negliжирането на проблемите, които поражда употребата на наркотични вещества върху личното здраве, в т.ч и психично такова, са сред факторите довели до извършване на престъплението.

Мотивите за извършването на престъплението, са в лекомислието и чувството за ненаказуемост на деянието, когато наркотикът е за лична употреба, при това в количество за еднократна употреба, както сочи и самият подсъдим.

Обстоятелството, че подсъдимият е лице, което е реабилитирано, но е било осъждано за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, показва, че целите на наказанието и най – вече личната превенция не са били успешно реализирани, доколкото, независимо от настъпилата реабилитация на наказанието, което е наложено за извършването им, биха имали безсрочно действие спрямо осъденото лице.

Съдът прие обвинението за безспорно доказано и призна подсъдимия за виновен в извършване на престъпление по чл. 354а, ал. 5, вр. ал. 3, пр. 2, т. 1 НК.

За това престъпление законът предвижда наказание глоба до хиляда лева, което е основание за прилагане на чл. 78а, ал.1 от НК, поради това, че към датата на деянието, подсъдимият е неосъждан, поради настъпила реабилитация по чл. 86, ал.1 НК.

Съдът отчете и разпоредбата на чл. 78а, ал.5 от НК, която сочи, че когато за извършеното престъпление е предвидено само глоба, административното наказание не може да надвишава размера на тази глоба, и намери, че настоящия случай попада в нейното приложно поле, поради което и наказанието глоба може да се определи в размера на предвидената от чл. 354а, ал.5, вр. ал.3, т.1 от НК глоба.

Съобразявайки тези обстоятелства от една страна и от друга личността на дееца и обясненията му в съдебна фаза, както и изразеното съжаление, съдът намери, че за поправянето му е необходимо глобата да е в максималния предвиден по чл. 354а, ал.5, вр. ал.3, т.1 от НК размер. Съдът намира, че при този размер на наказанието ще се постигнат целите на личната и генерална превенция.

Предвид на горното и на основание чл.78а ал.5 във вр. с ал.1 от НК, съдът освободи подсъдимия от наказателна отговорност и му наложи административно наказание глоба в размер на 1000 лв.

На осн. чл. 354а, ал.6 от НК и чл. 53, ал. 2 б. „а“ от НК съдът постанови отнемане в полза на държавата, намиращите се на съхранение в ЦМУ с. наркотичните вещества – марихуана с тегло 0,60 гр., а пликовете, в които са били държани наркотичните вещества, остават прикрепени към делото и след влизане на присъдата в сила следва да се унищожат.

Подсъдимият беше осъден да заплати на основание чл. 189, ал. 3 НПК на ОД към МВР гр. ш направените разноси по досъдебното производство в размер на 66,80 лв., както и в случай на служебно издаване на изпълнителен лист, 5лв. по сметка на бюджета на съдебната власт, по сметка РС н.

В този смисъл, съдът постанови своята присъда, която се надява да постигне целите на личната превенция спрямо осъденото лице, както и на генералната такава спрямо останалите членове на обществото.

Районен съдия:

Галина Н.а